

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រុមប្រឹក្សាព្រះរាជាកណ្តាល
THE ARBITRATION COUNCIL

លេខ និងលេខសំណុំរឿង : ៥៦/០៩-សាន់តិច

កាលបរិច្ឆេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ : ថ្ងៃទី ០៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៩

សេចក្តីបង្គាប់ព្រះរាជាកណ្តាល

(ធ្វើឡើងស្របតាមមាត្រា៣១៣នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ)

សមាសភាពក្រុមប្រឹក្សាព្រះរាជាកណ្តាល

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយភាគីនិយោជក : លី តែសេង

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយភាគីកម្មករនិយោជិត : អាង វិរៈ

ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសឡើងដោយអាជ្ញាកណ្តាលទាំងពីរខាងលើ : គង់ ផល្លៈ

ភាគីទីបី

១- ភាគីនិយោជក

ឈ្មោះ : ក្រុមហ៊ុន សាន់តិច ភីអិមអិល អិលធីឌី

អាសយដ្ឋាន : ភូមិត្រពាំងថ្លឹង សង្កាត់ចោមចៅ ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ

ទូរស័ព្ទ : ០១២ ៦០៩ ៨៩០

ទូរសារ : គ្មាន

តំណាងភាគីនិយោជក :

- លោក វ៉ែង រដ្ឋា

ប្រធានផ្នែករដ្ឋបាល

២- ភាគីកម្មករនិយោជិត

ឈ្មោះ : សហព័ន្ធសហជីព-សហជីពកម្មករនិយោជិត ក្រុមហ៊ុន សាន់តិច

អាសយដ្ឋាន : ភូមិត្រពាំងថ្លឹង សង្កាត់ចោមចៅ ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ

លេខទូរស័ព្ទ : ០១២ ៩៩៥ ៥២៣

លេខទូរសារ : គ្មាន

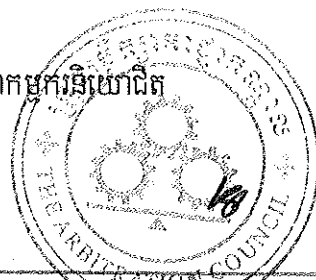
តំណាងកម្មករនិយោជិត :

១- លោក លី វ៉ែង

ប្រធានសហព័ន្ធសហជីពកម្មករនិយោជិត

២- លោក តែប តុន

មន្ត្រីសហព័ន្ធ

៣- លោក ពួក កុសល	ប្រធានសហជីពកម្មករនិយោជិត ក្រុមហ៊ុនសាន់តិច
៤- លោក សន រី	អនុប្រធានសហជីព ទី១
៥- លោក គង់ សារ៉ាត	អនុប្រធានសហជីព ទី២
៦- លោក ម៉ម ដឿន	ទីប្រឹក្សាសហជីព និង តំណាងកម្មករ
៧- លោក ទឹម សំបូរ	គណៈកម្មការសហជីព និង តំណាងកម្មករ
៨- លោក សុខ គន្ធី	គណៈកម្មការសហជីព
៩- លោក ម៉ិច ម៉េងហុង	សកម្មជន និង តំណាងកម្មករ
១០- លោកស្រី ឡុង សុនី	សមាជិក
១១- លោក ម៉ុន សាមាស	ស្មៀនឃ្លាំង
១២- លោកស្រី ជិន សាម៉ុល	ស្មៀនឃ្លាំង
១៣- លោក សុខ គង់	សកម្មជន
១៤- លោក លាង ម៉េងថៃ	សកម្មជន

បញ្ជាក់កិច្ចសន្យា

(នៅក្នុងរបាយការណ៍ផ្សះផ្សាមិនសះជា)

១- សមាជិកសហជីពកម្មករនិយោជិតនៅតែទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនទទួលយកកម្មករចំនួន ០៩ នាក់ ចូលធ្វើការវិញក្នុងកិច្ចសន្យាការងារមានចំនួន៖ វេលាកំណត់រយៈពេល៦ ខែ ។ ដោយឡែកភាគីនិយោជកបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនបានបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារមានចំនួន៖ វេលាមានរយៈពេល០៦ ខែ ដោយសារភាគីទាំងពីរបានព្រមព្រៀងគ្នា ហើយក្រុមហ៊ុនបានផ្តល់ប្រាក់បំណាច់ផ្សេងៗតាមច្បាប់ស្តីពីការងារ និងក្រុមហ៊ុនត្រូវការធ្វើការកំណែទម្រង់សេដ្ឋកិច្ចរបស់រោងចក្រ ។

២- សមាជិកសហជីពកម្មករនិយោជិតនៅតែចោទប្រកាន់ក្រុមហ៊ុន មានការរើសអើងចំពោះសមាជិកសហជីព ។ ដោយឡែកភាគីនិយោជកបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនមិនមានការរើសអើងចំពោះសមាជិកសហជីពណាមួយឡើយ គឺក្រុមហ៊ុនចាត់ទុកជាកម្មករនៅក្នុងរោងចក្រតែមួយ ។

៣- សមាជិកសហជីពកម្មករនិយោជិតនៅតែទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនទូទាត់ប្រាក់រំលឹកឡើងវិញ នៅពេលក្រុមហ៊ុនបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារគ្មានចំនួន៖ វេលាកំណត់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ស្តីពីការងារ ។ ដោយឡែកភាគីនិយោជកបញ្ជាក់ថា កម្មករនិយោជិតបានស្ម័គ្រចិត្តលាយបំបែកការងារដោយខ្លួនឯង ហើយស្ម័គ្រទទួលយកប្រាក់បំណាច់ផ្តាច់កិច្ចសន្យាការងារតាមជំរើសដែលក្រុមហ៊ុនផ្តល់ឱ្យ ។

អំណាចឃុំឃ្លាតវិវាទការងាររបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលទទួលអំណាចក្នុងការចេញសេចក្តីបង្គាប់នេះ ដោយយោងតាមជំពូកទី១២ ផ្នែកទីពីរ (ខ) (មាត្រា ៣០៩ ដល់ ៣១៧) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ប្រកាសស្តីពីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៤ វិធាននៃនីតិវិធីក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ដែលភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធនៃប្រកាស លេខ ០៩៩ សកបយ ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៤ និងប្រកាសស្តីពីការតែងតាំងសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលលេខ ០៧៦/០៧ កកបវ./ប្រក ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៧ (អាណត្តិទី៥) ។

ការព្យាយាមផ្សះផ្សារវិវាទការងាររួម ដែលជាកម្មវត្ថុនៃសេចក្តីបង្គាប់នេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមជំពូកទី១២ ផ្នែកទី ២ (ក) នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ។ ប៉ុន្តែការផ្សះផ្សារនោះ ភាគីទាំងពីរមិនបានឯកភាពសំខាន់ៗឡើយ ហើយរបាយការណ៍ស្តីពីការមិនសះជា លេខ ៣៣៩ ក.ប./អក/វ.ក ចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៩ ត្រូវបានបញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី ០៤ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៩។

សវនាការ និង សង្ខេបលិខិតវិវាទពេលក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

ទីកន្លែងសវនាការ : ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល មជ្ឈមណ្ឌលភ្នំពេញ អគារ A វិថីសុផារស សង្កាត់ទន្លេបាសាក់ ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញ ។

កាលបរិច្ឆេទសវនាការ : ថ្ងៃទី ២២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៩ (វេលាម៉ោង ១៤:០០ នាទី រសៀល) ។

បញ្ហានៃនីតិវិធី :

នៅថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ នាយកដ្ឋានវិវាទការងារបានទទួលបណ្តឹងរបស់កម្មករនិយោជិត ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ស្តីពីការទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនកែលំអលក្ខខណ្ឌការងារឱ្យបានល្អប្រសើរ។ បន្ទាប់ពីបានទទួលបណ្តឹងនេះមក នាយកដ្ឋានវិវាទការងារបានចាត់តាំងមន្ត្រីជំនាញធ្វើការដោះស្រាយវិវាទការងារនេះ នៅថ្ងៃទី២៤ ខែ មេសា ឆ្នាំ២០០៩ ប៉ុន្តែមិនបានទទួលលទ្ធផលសះជាទេ លើការទាមទារចំនួន ០៣ ចំណុច។ ចំណុចមិនសះជាចំនួន ០៣ ចំណុច នេះ ត្រូវបានបញ្ជូនមកលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល នៅថ្ងៃទី០៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩។

បន្ទាប់ពីបានទទួលសំណុំរឿងរួចមក លេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលបានធ្វើការកោះអញ្ជើញភាគីក្រុមហ៊ុន និង ភាគីកម្មករនិយោជិតមកសវនាការ និង ធ្វើការផ្សះផ្សារលើករណីមិនសះជាចំនួន ០៣ ចំណុចនេះ នៅថ្ងៃទី២២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩ ។ ភាគីទាំងពីរមានវត្តមានតាមការអញ្ជើញរបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ប៉ុន្តែការផ្សះផ្សារមិនបានទទួលជោគជ័យទេ។ ហេតុនេះហើយ នៅក្នុងរឿងនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលធ្វើការពិចារណា ដូចខាងក្រោម:

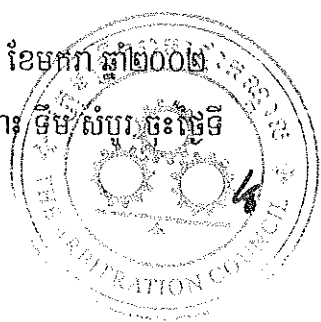
ឥស្សនាខ

សាក្សី និង អ្នកជំនាញក្រៅពីភាគី : គ្មាន

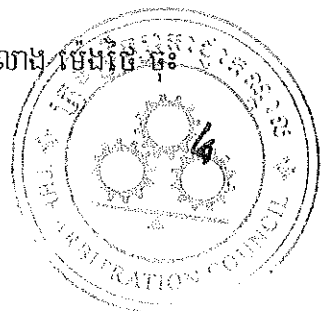
ឯកសារ ឥស្សនាខ ដែលត្រូវរដ្ឋាករន្តរាយយកមកពិចារណាមាន

ក- ឯកសារបានមូលពីភាគីនិយោជក :

- ១- លិខិតរបស់ប្រធាននាយកដ្ឋានអធិការកិច្ចការងារលេខ ៨២០ កប/អក/អធិក ជំរាបមក នាយកក្រុមហ៊ុន សាន់តិច ស្តីពីការលើកវេនធ្វើការរបស់កម្មករនិយោជិត ពីវេនធ្វើការងារនៅពេលយប់ មកធ្វើការងារនៅពេលថ្ងៃវិញ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ ។
- ២- លិខិតជូនដំណឹងរបស់នាយកគ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច លេខ ០៨-០៨-០៨ សត គោរពជូនលោកប្រធាននាយកដ្ឋានអធិការកិច្ចការងារ ស្តីពីការជូនដំណឹងអំពីការផ្ទេរកម្មករ-កម្មការិនីពីវេនយប់ មកវេនថ្ងៃ និង សំរេចឈប់ដំណើរការសកម្មភាពផលិតកម្មនៅវេនយប់ទាំងស្រុងរបស់ក្រុមហ៊ុន សាន់តិច ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨ ។
- ៣- លិខិតស្រាយបំភ្លឺរបស់ថ្នាក់គ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច ស្តីពីការបកស្រាយបំភ្លឺចំពោះសំនួររបស់ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩ ។
- ៤- សេចក្តីជូនដំណឹងនៃការមិនបន្តកិច្ចសន្យាការងារសារជាថ្មីរបស់ក្រុមហ៊ុន សាន់តិច ជូនលោក ម៉ម ជឿន ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ។
- ៥- កិច្ចសន្យាការងាររវាងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច និង ឈ្មោះ លាង ម៉េងថៃ ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៤
- ៦- កិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាកំណត់៦ខែ រវាងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច និង ឈ្មោះ ម៉ម ជឿន ចុះថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ។
- ៧- សេចក្តីជូនដំណឹងនៃការមិនបន្តកិច្ចសន្យាការងារសារជាថ្មីរបស់ក្រុមហ៊ុន សាន់តិច ជូនលោក ហួង រតនៈ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ។
- ៨- កិច្ចសន្យាការងាររវាងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច និង ឈ្មោះ ហួង រតនៈ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៥ ។
- ៩- កិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាកំណត់៦ខែ រវាងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច និង ឈ្មោះ ហួង រតនៈ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ។
- ១០- សេចក្តីជូនដំណឹងនៃការមិនបន្តកិច្ចសន្យាការងារសារជាថ្មីរបស់ក្រុមហ៊ុន សាន់តិច ជូនលោក ទឹម សំបូរ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ។
- ១១- កិច្ចសន្យាការងាររវាងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច និង ឈ្មោះ ទឹម សំបូរ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែមករា ឆ្នាំ២០០២
- ១២- កិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាកំណត់៦ខែ រវាងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច និង ឈ្មោះ ទឹម/សំបូរ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ។

- ១៣- សេចក្តីជូនដំណឹងនៃការមិនបន្តកិច្ចសន្យាការងារសារជាថ្មីរបស់ក្រុមហ៊ុន សាន់តិច ជូនលោក ជិន សាម៉ុល ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៥ ។
- ១៤- កិច្ចសន្យាការងាររវាងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច និង ឈ្មោះ ជិន សាម៉ុល ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៥
- ១៥- កិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាកំណត់ខែ រវាងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច និង ឈ្មោះ ជិន សាម៉ុល ចុះថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ។
- ១៦- សេចក្តីជូនដំណឹងនៃការមិនបន្តកិច្ចសន្យាការងារសារជាថ្មីរបស់ក្រុមហ៊ុន សាន់តិច ជូនលោក ស៊ុក គង់ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៥ ។
- ១៧- កិច្ចសន្យាការងាររវាងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច និង ឈ្មោះ ស៊ុក គង់ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ ។
- ១៨- កិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាកំណត់ខែ រវាងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច និង ឈ្មោះ ស៊ុក គង់ ចុះថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ។
- ១៩- សេចក្តីជូនដំណឹងនៃការមិនបន្តកិច្ចសន្យាការងារសារជាថ្មីរបស់ក្រុមហ៊ុន សាន់តិច ជូនលោក សុខ ឃុនធី ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៥ ។
- ២០- កិច្ចសន្យាការងាររវាងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច និង ឈ្មោះ សុខ ឃុនធី ចុះថ្ងៃទី២១ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០២
- ២១- កិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាកំណត់ខែ រវាងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច និង ឈ្មោះ សុខ ឃុនធី ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ។
- ២២- សេចក្តីជូនដំណឹងនៃការមិនបន្តកិច្ចសន្យាការងារសារជាថ្មីរបស់ក្រុមហ៊ុន សាន់តិច ជូនលោក ម៉ុន មាស ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៥ ។
- ២៣- កិច្ចសន្យាការងាររវាងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច និង ឈ្មោះ ម៉ុន មាស ចុះថ្ងៃទី១២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៦
- ២៤- កិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាកំណត់ខែ រវាងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច និង ឈ្មោះ ម៉ុន មាស ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ។
- ២៥- សេចក្តីជូនដំណឹងនៃការមិនបន្តកិច្ចសន្យាការងារសារជាថ្មីរបស់ក្រុមហ៊ុន សាន់តិច ជូនលោក លាង ម៉េងថៃ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៥ ។
- ២៦- កិច្ចសន្យាការងាររវាងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច និង ឈ្មោះ លាង ម៉េងថៃ ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៤
- ២៧- កិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាកំណត់ខែ រវាងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច និង ឈ្មោះ លាង ម៉េងថៃ ចុះ ថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ។

២៨- សេចក្តីជូនដំណឹងនៃការមិនបន្តកិច្ចសន្យាការងារសារជាថ្មីរបស់ក្រុមហ៊ុន សាន់តិច ជូនលោក ឡុង ស៊ុនី ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ។

២៩- កិច្ចសន្យាការងាររវាងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច និង ឈ្មោះ ឡុង ស៊ុនី ចុះថ្ងៃទី០១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៦

៣០- កិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាកំណត់៦ខែ រវាងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច និង ឈ្មោះ ឡុង ស៊ុនី ចុះ ថ្ងៃទី ០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ។

ខ- ឯកសារបានទទួលពីភាគីកម្មករនិយោជិត :

១- លិខិតបញ្ជាក់របស់តំណាងកម្មករ និង តំណាងសហជីព ស្តីពីនាយកក្រុមហ៊ុន សាន់តិច ពិតជាបាន បញ្ឈប់សមាជិកសកម្មរបស់សហជីព ។

២- លិខិតបំភ្លឺពាក់ព័ន្ធនឹងជំហរស្នើឱ្យក្រុមហ៊ុនទូទាត់ប្រាក់រំលឹកឡើងវិញនូវកិច្ចសន្យាការងារគ្មានថេរ វេលាកំណត់ឱ្យមកកិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាកំណត់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ការងារ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩ ។

៣- បញ្ជីវត្តមានសំរាប់ផ្នែកឃ្នាំង អំបោះ (ក្រុមហ៊ុន សាន់តិច) ។

គ- ឯកសារបានទទួលពីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

១- របាយការណ៍ស្តីពីការដោះស្រាយវិវាទការងាររួមនៅក្រុមហ៊ុន សាន់តិច លេខ ៣៣៩ ក.ប./អក/វ.ក ចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៩ ។

២- កំណត់ហេតុដោះស្រាយវិវាទការងាររួមរបស់ក្រុមហ៊ុន សាន់តិច ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៩ ។

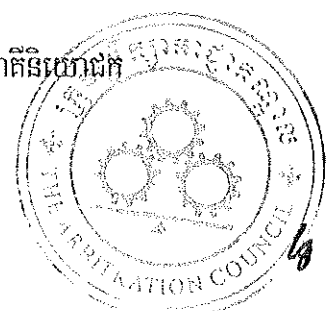
ឃ- ឯកសារបានទទួលពីលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល

១- លិខិតអញ្ជើញភាគីនិយោជកចូលរួមសវនាការ លេខ ២៧៤ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៩ ។

២- លិខិតអញ្ជើញភាគីកម្មករនិយោជិតចូលរួមសវនាការ លេខ ២៧៥ កប/អក/វក/លកអ. ចុះថ្ងៃទី ០៦ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៩ ។

អង្គហេតុ:

- ក្រោយពីបានពិនិត្យរបាយការណ៍នៃការផ្សះផ្សាវិវាទការងាររួម
- ក្រោយពីបានស្តាប់អំណះអំណាងរបស់តំណាងភាគីកម្មករនិយោជិត និង ភាគីនិយោជក
- ក្រោយពីបានពិនិត្យឯកសារបន្ថែម

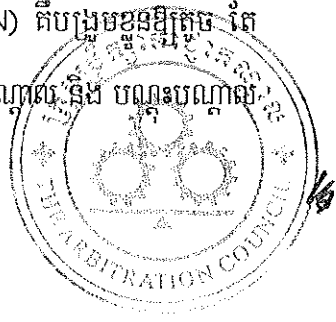
ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា :

ចំណុចវិវាទទី១: សមាជិកសហជីពកម្មករនិយោជិតនៅតែទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនទទួលយកកម្មករនិយោជិតចំនួន០៩ នាក់ដែលជាសមាជិកចម្បង សកម្មជន និងសមាជិកគណៈកម្មការសហជីព ចូលធ្វើការវិញក្នុង កិច្ចសន្យាការងារមានទិរវេលាកំណត់មានរយៈពេល៦ខែ

- កម្មករនិយោជិតទាំង៩នាក់នោះ មានកិច្ចសន្យាមានទិរវេលាកំណត់ចំនួន៦ខែ គឺ:
  - លោក ម៉ម ជឿន កិច្ចសន្យាចាប់ផ្តើមថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ត្រូវបញ្ចប់ថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ តួនាទីវិស្វករឧស្សាហកម្ម ជូនដំណឹងមិនបន្តកិច្ចសន្យាថ្ងៃទី២៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ។ នៅក្នុងសហជីព លោកមានតួនាទីជាប្រឹក្សាសហជីព និង ជាតំណាងកម្មករនិយោជិត ។
  - កញ្ញា ឡុង សួនី កិច្ចសន្យាចាប់ផ្តើមថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ត្រូវបញ្ចប់ថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ តួនាទីវិស្វករឧស្សាហកម្ម ជូនដំណឹងមិនបន្តកិច្ចសន្យាថ្ងៃទី២៣ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ។ នៅក្នុងសហជីព កញ្ញាមានតួនាទីជាសមាជិកសហជីព ។
  - លោក ហុង រតនៈ កិច្ចសន្យាចាប់ផ្តើមថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ត្រូវបញ្ចប់ថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ តួនាទីស្មៅស្បែកឃ្លាំងសំភារៈ ជូនដំណឹងមិនបន្តកិច្ចសន្យាថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ។ នៅក្នុងសហជីព លោកមានតួនាទីជាសមាជិកសហជីព ។
  - លោក ទឹម សំបូរ កិច្ចសន្យាចាប់ផ្តើមថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ត្រូវបញ្ចប់ថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ តួនាទីស្មៅស្បែកឃ្លាំងសំភារៈ ជូនដំណឹងមិនបន្តកិច្ចសន្យាថ្ងៃទី២៥ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ។ នៅក្នុងសហជីព លោកមានតួនាទីជាសមាជិកគណៈកម្មការសហជីព និងជាតំណាងកម្មករ និយោជិត ។
  - លោកស្រី ជិន សាម៉ុល កិច្ចសន្យាចាប់ផ្តើមថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ត្រូវបញ្ចប់ថ្ងៃទី៣១ ខែ មីនា ឆ្នាំ២០០៩ តួនាទីជំនួយការឃ្លាំងសំភារៈ ជូនដំណឹងមិនបន្តកិច្ចសន្យាថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៩ ។ នៅក្នុងសហជីព កញ្ញាមានតួនាទីជាសមាជិកសហជីព ។
  - លោក ស៊ុក គង់ កិច្ចសន្យាចាប់ផ្តើមថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ត្រូវបញ្ចប់ថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៩ តួនាទីស្មៅស្បែកឃ្លាំងសំភារៈ ជូនដំណឹងមិនបន្តកិច្ចសន្យាថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ។ នៅក្នុងសហជីព លោកមានតួនាទីជាសមាជិកគណៈកម្មការសហជីព ។

- លោក សុខ ឃុន កិច្ចសន្យាចាប់ផ្តើមថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ត្រូវបញ្ចប់ថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ តួនាទីស្មៀនឃ្លាំងសំភារៈ ជូនដំណឹងមិនបន្តកិច្ចសន្យាថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ។ នៅក្នុងសហជីព លោកមានតួនាទីជាសមាជិកគណៈកម្មការសហជីព ។
- លោក ម៉ុន សាមាស កិច្ចសន្យាចាប់ផ្តើមថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ត្រូវបញ្ចប់ថ្ងៃទី៣១ ខែ មីនា ឆ្នាំ២០០៩ តួនាទីស្មៀនឃ្លាំងសំភារៈ ជូនដំណឹងមិនបន្តកិច្ចសន្យាថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៩ ។ នៅក្នុងសហជីព លោកមានតួនាទីជាសកម្មជនសហជីព ។
- លោក លាង ម៉េងថៃ កិច្ចសន្យាចាប់ផ្តើមថ្ងៃទី០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ ត្រូវបញ្ចប់ថ្ងៃទី៣១ ខែ មីនា ឆ្នាំ២០០៩ តួនាទីស្មៀនឃ្លាំងសំភារៈ ជូនដំណឹងមិនបន្តកិច្ចសន្យាថ្ងៃទី២៤ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៩ ។ នៅក្នុងសហជីព លោកមានតួនាទីជាសកម្មជនសហជីព ។
- កម្មករនិយោជិតទាំង៩នាក់ខាងលើ បានទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនបន្តកិច្ចសន្យា ដោយហេតុថា ការមិនបន្ត កិច្ចសន្យានេះ គឺដោយសារក្រុមហ៊ុនរើសអើងនឹងសហជីព និង បានអះអាងថា នៅផ្នែកឃ្លាំង និង ផ្នែកវិស្វកម្មស្មៀនឃ្លាំង ក្រោយពេលមិនបន្តកិច្ចសន្យាឱ្យពួកគាត់ ក្រុមហ៊ុនបានជ្រើសរើសកម្មករថ្មី ទៅធ្វើការកន្លែងពួកគាត់ ។
- ភាគីនិយោជកបានបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនបានបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារមានចំរើន ៦ ខែ ដោយសារ ភាគីទាំងពីរព្រមព្រៀងគ្នា។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងសវនាការ ភាគីកម្មករនិយោជិតបានបដិសេធថា ពួកគាត់ មិនបានព្រមព្រៀងនឹងការបញ្ចប់នេះ ហើយពួកគាត់ក៏មិនបានចុះហត្ថលេខាលើលិខិតជូនដំណឹងរបស់ ក្រុមហ៊ុនដែរ ។
- តាមភស្តុតាង លើលិខិតជូនដំណឹងរបស់ក្រុមហ៊ុនអំពីការបញ្ចប់ និង មិនបន្តកិច្ចសន្យារបស់កម្មករ និយោជិតទាំង៩នាក់ មិនឃើញការចុះហត្ថលេខា ឬ ស្នាមមេដៃរបស់សាមីខ្លួននោះទេ ។
- ភាគីនិយោជកបានបញ្ជាក់ទៀតថា ការមិនបន្តកិច្ចសន្យារបស់កម្មករនិយោជិតទាំង៩នាក់នោះ ដោយ សារតែក្រុមហ៊ុនត្រូវការធ្វើកំណែទម្រង់សេដ្ឋកិច្ចរបស់រោងចក្រ ។ ចាប់តាំងពីខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ ក្រុម ហ៊ុនបានធ្វើកំណែទម្រង់ការងាររបស់ខ្លួន ដោយអនុវត្តតំរោង ល្បឿន (LEAN) គឺបង្រួមខ្លួនឱ្យតូច តែ បង្កើនផលិតភាពការងារឱ្យខ្ពស់ ។ ក្នុងការតំរោងនេះ ក្រុមហ៊ុនបានបណ្តុះបណ្តាល និង បណ្តុះបណ្តាល ជាថ្មី ដល់កម្មករ ដើម្បីបង្កើនជំនាញរបស់កម្មករ ។

- ភាគីនិយោជកបានបន្ថែមទៀតថា ក្រុមហ៊ុនបានធ្វើការកែប្រែនៅផ្នែកបួនសំខាន់ៗ: ផ្នែកឃ្នាំង ផ្នែកវិស្វកម្មឧស្សាហកម្ម (IE- Industrial Engineer) ផ្នែកតភ្ជាប់ និង ផ្នែកបង្ហាញការ ដែលត្រូវការកាត់បន្ថយកម្លាំងកម្មករ ព្រោះតាមគំរោងល្បឿន (LEAN) និងធ្វើការផ្លាស់ប្តូរឈ្មោះផ្នែកវិស្វកម្មឧស្សាហកម្ម (IE) ទៅជា (TST) ។ ចំពោះផ្នែកនេះ មិនត្រឹមតែការកែប្រែឈ្មោះទេ ថែមទាំងផ្លាស់ប្តូរម៉ោងធ្វើការផងដែរ ដើម្បីឱ្យត្រូវម៉ោងធ្វើការជាមួយនឹងសម្ងាត់ផលិតកម្មផ្នែកផ្សេងទៀត :ផ្នែក IE ត្រឹមម៉ោង ៧:០០ ដល់រសៀល ម៉ោង ៤:០០ ហើយសម្រាប់ផ្នែក TST ត្រឹមម៉ោង ៦:០០ ដល់ល្ងាច ម៉ោង ៥:០០ ។
- នៅក្នុងសវនាការភាគីនិយោជកបានអះអាងថា ការសម្រេចបញ្ចប់ និង មិនបន្តកិច្ចសន្យាកម្មករនិយោជិត០៧នាក់នៅផ្នែកឃ្នាំង គឺធ្វើឡើងដោយផ្អែកលើការបំពេញការងាររបស់កម្មករនិយោជិតក្នុងផ្នែកនោះ តាមរយៈការវាយតម្លៃការងារពីមេការ ។
- ចំពោះកម្មករនិយោជិត០២នាក់នៅផ្នែកវិស្វកម្មឧស្សាហកម្ម ភាគីនិយោជកបានបញ្ជាក់ថា ការបញ្ចប់និងមិនបន្តកិច្ចសន្យានេះ គឺដោយយោងតាមគំរោងល្បឿនរបស់ក្រុមហ៊ុន នៅផ្នែកនេះត្រូវការកាត់បន្ថយកម្លាំងពី៦នាក់ មកត្រឹម៤នាក់វិញ ហើយត្រូវបន្ថែមម៉ោងធ្វើការឱ្យត្រូវនឹងផ្នែកផលិតកម្មផ្សេងទៀត។ ម៉្យាងទៀត ក្រុមហ៊ុនត្រូវការកាត់បន្ថយចំណាយផងដែរ លោកម៉ម ជឿន មានប្រាក់ខែគោលខ្ពស់ (១៦៥ ដុល្លារអាមេរិកក្នុង១ខែ) ហើយបើរក្សាគាត់នោះ តាមផែនការម៉ោងធ្វើការក្នុងផ្នែក TST ក្រុមហ៊ុនមិនអាចកាត់បន្ថយចំណាយរបស់ខ្លួនបានទេ។ ភាគីនិយោជកបានបញ្ជាក់ថា ការបញ្ចប់ និងមិនបន្តកិច្ចសន្យារបស់កម្មករនិយោជិតទាំងពីរនាក់នៅផ្នែកនេះ គឺមិនបានផ្អែកទៅលើលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃការងារនោះទេ តែផ្តោតទៅលើការកាត់បន្ថយចំណាយសម្រាប់ក្រុមហ៊ុន ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានអះអាងថា និយោជកបានរើសកម្មករនិយោជិតចូលជំនួសកម្មករនិយោជិតផ្នែក IE/TST និង ឃ្នាំង ។ ភាគីនិយោជកបានបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនពិតជាបានរើសកម្មករនិយោជិត ថ្មីសម្រាប់ផ្នែក IE/TST និង ផ្នែកឃ្នាំង ដោយហេតុថា កម្មករនិយោជិតដែលក្រុមហ៊ុនបានបន្តកិច្ចសន្យា បានលាយបំបែកការងារជាបន្តបន្ទាប់ ដូច្នេះ ដើម្បីបំពេញកង្វះខាតកម្លាំងការងារ ក្រុមហ៊ុនត្រូវរើសកម្មករនិយោជិត ឧទាហរណ៍ដូចជា ផ្នែក IE/TST កម្មករនិយោជិតដែលនៅមានជំនាញ ក្រោយពេលបញ្ចប់កិច្ចសន្យា លោក ម៉ម ជឿន និង កម្មករនិយោជិត ២នាក់ បានលាយបំបែកការងារ ។

ចំណុចវិវាទទី២: សមាជិកសហជីពទាមទារកុំឱ្យក្រុមហ៊ុនមានការរើសអើងសហជីព

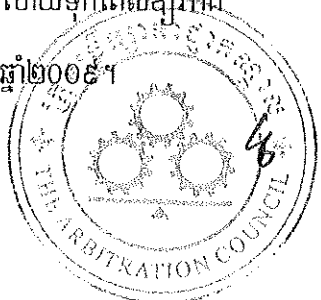
- ភាគីកម្មករនិយោជិតបានលើកឧទាហរណ៍ពីការមិនបន្តកិច្ចសន្យាកម្មករនិយោជិតទាំង ០៩ នាក់ នៅ ចំណុចទី១ថា ជាការរើសអើងសហជីព ព្រមទាំងការផ្លាស់ប្តូរតួនាទីរបស់សមាជិកសហជីព ០៣ រូប ឈ្មោះ សារ៉ាត ម៉េងហុង និង សន វី ពីស្បៀន មកជាកម្មករផលិត (Reproductive Worker) ហើយការផ្លាស់ប្តូរតួនាទីមិនមែនប្រាប់កម្មករជាមុនទេ។ ភាគីកម្មករនិយោជិតបញ្ជាក់ថា ស្បៀនមាន អំណាចបញ្ជា និងងាយតម្លើងប្រាក់ឈ្នួល ។
- តំណាងភាគីនិយោជកបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនមិនមានការរើសអើងសហជីពទេ ហើយការផ្លាស់ប្តូរតួនាទី ពីស្បៀន មកជាកម្មករផលិត (Reproductive Worker) នេះ គាត់មិនអាចពន្យល់បានទេ ព្រោះនេះ ជាការងាររបស់ផ្នែកផលិតកម្ម នៅពេលក្រុមហ៊ុនរៀបចំកែប្រែរចនាសម្ព័ន្ធ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលបានបង្គាប់ឱ្យនិយោជកដាក់ឯកសារបំភ្លឺពីបញ្ហានេះ ត្រឹមថ្ងៃទី២៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩ ។
- នៅថ្ងៃទី២៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩ និយោជកបានដាក់ឯកសារបំភ្លឺពីបញ្ហានេះ មកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាល តាមរយៈលិខិតស្រាយបំភ្លឺរបស់ថ្នាក់គ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុន សាន់តិច ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ ២០០៩ បានបញ្ជាក់ពីបញ្ហាផ្លាស់ប្តូរមុខងាររបស់សកម្មជនទាំង៣នាក់ របស់សហជីពកម្មករនិយោជិត ថា ដោយសារតែក្រុមហ៊ុនធ្វើកំណែទម្រង់ថ្មី ហើយក៏ដូចជា ដើម្បីរក្សាការងាររបស់ពួកគាត់បន្តទៅ ទៀត បើមិនដូច្នោះទេ ពួកគាត់នឹងមិនត្រូវបានបន្តកិច្ចសន្យាការងារតទៅទៀតឡើយ។ ក្រុមប្រឹក្សា អាជ្ញាកណ្តាលមិនបានទទួលភស្តុតាង ឬ ឯកសារជំទាស់របស់ភាគីកម្មករនិយោជិតទាក់ទងនឹងចំណុច នេះទេ។
- កម្មករនិយោជិត ទទួលស្គាល់នៅក្នុងសវនាការដែរថា ក្រុមហ៊ុនបានធ្វើកំណែទម្រង់ថ្មីមែន។
- តំណាងភាគីនិយោជកបញ្ជាក់ថា ប្រាក់ឈ្នួលរបស់អ្នកទាំង៣នៅដដែលទេ។ ភាគីកម្មករនិយោជិត បញ្ជាក់ថា ប្រាក់ឈ្នួលរបស់អ្នកទាំង៣ ពិតជានៅដដែលមែន។

ចំណុចវិវាទទី៣: សមាជិកសហជីពកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនទូទាត់ប្រាក់រំលឹកឡើងវិញ នៅពេលក្រុម ហ៊ុនបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាមិនកំណត់

- កម្មករនិយោជិតទាំង៩នាក់នោះ ចូលបំរើការងារនៅក្រុមហ៊ុនដំបូង ដោយមានប្រភេទនៃកិច្ចសន្យា ការងារមានចិរវេលាមិនកំណត់ក្នុងពេលចាប់ផ្តើមផ្សេងៗគ្នាដូចតទៅ:
  - លោក ម៉ម ជឿន តួនាទីវិស្វករឧស្សាហកម្ម ចូលបំរើការងារថ្ងៃទី២៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៤
  - កញ្ញា ឡុង សុនី តួនាទីវិស្វករឧស្សាហកម្ម ចូលបំរើការងារថ្ងៃទី៣០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៥
  - លោក ហុង រតនៈ តួនាទីស្បៀនឃ្នាំងសំភារៈ ចូលបំរើការងារថ្ងៃទី០៥ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៥

- លោក ទឹម សំបូរ តួនាទីស្មៀនឃ្លាំងសំភារៈ ចូលបំរើការងារថ្ងៃទី៣០ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៨
  - លោកស្រី ជិន សាម៉ុល តួនាទីជំនួយការឃ្លាំងសំភារៈ ចូលបំរើការងារថ្ងៃទី០៨ ខែមីនា ឆ្នាំ ២០០៥
  - លោក ស៊ុក គង់ តួនាទីស្មៀនឃ្លាំងសំភារៈ ចូលបំរើការងារថ្ងៃទី២០ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣
  - លោក សុខ យុទ្ធី តួនាទីស្មៀនឃ្លាំងសំភារៈ ចូលបំរើការងារថ្ងៃទី២១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២
  - លោក ម៉ុន សាមាស តួនាទីស្មៀនឃ្លាំងសំភារៈ ចូលបំរើការងារថ្ងៃទី១២ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៦
  - លោក លាង ម៉េងថៃ តួនាទីស្មៀនឃ្លាំងសំភារៈ ចូលបំរើការងារថ្ងៃទី១៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៤
- នៅថ្ងៃទី០៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ ក្រុមហ៊ុនបានចេញប្រកាសទាក់ទងការប្តូរកិច្ចសន្យាការងារមិនកំណត់ចំរើល ទៅជាកិច្ចសន្យាមានកំណត់ចំរើល ដោយផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួល១៥ថ្ងៃ ក្នុងរយៈពេលមួយ ឆ្នាំតាមអតីតភាពការងាររបស់កម្មករនិយោជិតជាថ្នូរនឹងការប្តូរនេះ ។
- កម្មករនិយោជិតដែលមានឈ្មោះទាំង៩នាក់ដូចមានរាយនាមខាងលើ បានទទួលយកលក្ខខណ្ឌនេះ ដោយប្តូរកិច្ចសន្យាការងារមានចំរើលមិនកំណត់ ទៅជាកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចំរើល ៦ខែ ចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ និងត្រូវបញ្ចប់ នៅថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩ ។ ដើម្បីទទួលបានប្រាក់ឈ្នួល ១៥ថ្ងៃ ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំជាថ្នូរនឹងការប្តូរនេះ ។
- នៅថ្ងៃសវនាការ តំណាងកម្មករនិយោជិតទាំងនេះបានទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនទូទាត់ប្រាក់រំលឹកឡើងវិញ នៅពេលក្រុមហ៊ុនបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារគ្មានចំរើលកំណត់ ដោយយល់ថា ការទូទាត់នោះមិន ត្រឹមត្រូវ ។ ភាគីនិយោជកបញ្ជាក់ថា នេះមិនមែនជាការបញ្ចប់កិច្ចសន្យាទេ គឺជាការប្តូរ ដូចមានចែង ក្នុងសេចក្តីប្រកាសចុះថ្ងៃទី០៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ ត្រង់ចំណុចទី១ ។
- ភាគីកម្មករនិយោជិតមិនអាចពន្យល់បានថា តើការគណនានោះមានអ្វីខ្លះទេ ។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលបង្គាប់ឱ្យភាគីកម្មករនិយោជិត និង ភាគីនិយោជក ផ្តល់ភស្តុតាងទាក់ទងនឹងការទាមទារ សម្រាប់កម្មករចំនួន ០៩ នាក់ ដូចជា ចំនួនកម្មករ របៀបគណនា ចំនួនប្រាក់បានទទួល និង ចំនួន ប្រាក់ដែលខ្លះ មកក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនៅថ្ងៃទី២៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩ ហើយទុកពេលឱ្យភាគី នីមួយៗ ធ្វើការជំទាស់នឹងភស្តុតាងដែលដាក់មកនេះ ត្រឹមថ្ងៃទី២៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩ ។

- តាមរយៈសារណារបស់កម្មករនិយោជិត ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩ បានបញ្ជាក់ការទាមទារ មានទាមទារប្រាក់ជូនដំណឹងមុន តាមមាត្រា៧៥ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ប្រាក់បំណាច់ បណ្តេញចេញ១៥ថ្ងៃ ក្នុងមួយឆ្នាំនៃអតីតភាពការងារ ប្រសិនបើក្រុមហ៊ុនគិតថា ប្រាក់ដែលបានទូទាត់កន្លងមក ជាប្រាក់ជំរើចិត្ត តាមមាត្រា ៨៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ឬ ប្រាក់បំណាច់សោហ៊ុយជំរើចិត្ត ប្រសិនបើក្រុមហ៊ុនគិតថា ប្រាក់ដែលទូទាត់កន្លងមក ជាប្រាក់បណ្តេញចេញ តាមមាត្រា ៩១នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ។

ហេតុផលក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេច :

ចំណុចវិវាទទី១: សមាជិកសហជីពកម្មករនិយោជិតនៅតែទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនទទួលយកកម្មករនិយោជិតចំនួន៩ នាក់ ដែលជាសមាជិកចម្បតា សកម្មជន និងសមាជិកគណៈកម្មការសហជីព ចូលធ្វើការវិញក្នុង កិច្ចសន្យាការងារមានទិរវេលាកំណត់មានរយៈពេល៦ខែ

ភាគីកម្មករនិយោជិតបានអះអាងថា និយោជកបានរើសអើងសហជីពក្នុងការបញ្ចប់ និងការមិនបន្តកិច្ចសន្យារបស់កម្មករនិយោជិតទាំង៩នាក់ ប៉ុន្តែនិយោជកបានអះអាងថា ខ្លួនមិនបានរើសអើងនឹងសហជីព គឺការបញ្ចប់ និងការមិនបន្តនេះ ធ្វើឡើងដោយការស្ម័គ្រចិត្តរបស់គូភាគី និង ដោយផ្អែកតាមតម្រូវការនៃការកំណែទម្រង់សេដ្ឋកិច្ចរបស់ក្រុមហ៊ុន ។

ក្នុងករណីនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលនឹងពិចារណាថា តើការបញ្ចប់ និងការមិនបន្តកិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករនិយោជិតទាំង៩នាក់នេះ ធ្វើឡើងដោយការរើសអើងនឹងសហជីព ឬ ទេ?

មាត្រា ១២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ បានចែងថា: "... គ្មាននិយោជកណាម្នាក់អាចយកបញ្ហា: ... ការចូលជាសមាជិកសហជីពកម្មករនិយោជិត ឬ ការធ្វើសកម្មភាពក្នុងសហជីព ដើម្បីជាលេសធ្វើសេចក្តីសម្រេចអំពី: ការជួល ..... ឬ ការផ្តាច់កិច្ចសន្យាការងារ .... ។."

មាត្រា ២៧៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ចែងថា "ត្រូវហាមឃាត់ចំពោះនិយោជកគ្រប់រូបមិនអោយយកការចូលរួមជាសមាជិករបស់សហជីព ឬ ការចូលរួមក្នុងសកម្មភាពរបស់សហជីពនៃកម្មករនិយោជិត ដើម្បីធ្វើការសម្រេចក្នុងការជ្រើសរើសឱ្យចូលធ្វើការងារ ..... និងការបណ្តេញចេញ ។"

ទាក់ទងនឹងខ្លឹមសារនៃមាត្រា១២ និងមាត្រា២៧៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារខាងលើ នៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលតែងតែពិចារណាលើការទាមទារជាក់លាក់របស់ភាគីកម្មករនិយោជិតដោយបកស្រាយថា មាត្រា១២ និង២៧៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារនេះ ហាមឃាត់និយោជកមិនឱ្យមានការរើសអើងសហជីព ឱ្យយករបៀបផលនៃការចូលជាសមាជិកសហជីព ឬ ការធ្វើសកម្មភាពសហជីព ដើម្បីជួល ឬ ដាក់វិន័យ ឬ ផ្តាច់កិច្ចសន្យាការ

ងាររបស់កម្មករនិយោជិតរបស់ខ្លួនឡើយ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ២៨/០៧-ដេ ហ្វាង ហេតុ ផលនៃសេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី៣ និង លេខ ១២៣/០៧-អ៊ី ហ្វាមេន ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុច វិវាទទី១) ។

ទាក់ទងនឹងភស្តុតាងនៃការរើសអើងសហជីព ជាទូទៅ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណាលើការឆ្លើយ បំភ្លឺនៅក្នុងសវនាការ និងធ្វើការពិនិត្យទៅលើភស្តុតាងដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំរឿង ដើម្បីកំណត់ថា មានការ រើសអើងសហជីពកើតមានឡើងដែរ ឬ ទេ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់លេខ ០៣/០៣-តុង ហ្វា ហេតុផលនៃសេច ក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី១០, លេខ ១០/០៣-ហ្វាត់ស៊ីនតិច ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី៤ លេខ ១៩/០៤-ក្សាល កោះ ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេចចំណុចវិវាទទី១ និង លេខ ១៧/០៧-នាយ ចិតថាយ ហេតុផល នៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី ១) ។

មាត្រា ៧៣ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ បានចែងថា: " កិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ទិវរំលា ត្រូវផុតរលត់តាមធម្មតានូវពេលដល់កាលកំណត់ ។ ..."

មាត្រា ២២ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ៣៨ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៨៨ ចែងថា: " កិច្ចសន្យា គឺទុកជាច្បាប់ របស់ភាគី។ កិច្ចសន្យា នឹងអាចកែប្រែបាន លុះត្រាតែមានការយល់ព្រមពីភាគី។ កិច្ចសន្យាត្រូវយកទៅអនុវត្ត ដោយសុច្ឆន្ទៈ និង តាមបំណងរបស់ភាគី។ កិច្ចសន្យាមានអនុភាពតែទៅលើភាគីនៃកិច្ចសន្យាតែប៉ុណ្ណោះ ។ "

យោងតាមមាត្រាច្បាប់ខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ភាគីទាំងពីរនៃកិច្ចសន្យាមាន សិទ្ធិតាមផ្លូវច្បាប់ក្នុងការចុះកិច្ចសន្យា និងបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារតាមការព្រមព្រៀង និងត្រូវបំពេញកិច្ចខណ្ឌ តម្រូវរបស់ច្បាប់ការងារផងដែរ ។ បន្ថែមលើសនេះទៀត ច្បាប់ហាមឃាត់និយោជកក្នុងការជួល ឬ មិនជួល ដោយ ហេតុផលទាក់ទងនឹងការចូលរួមសហជីពបានឡើយ បានន័យថា ការបញ្ចប់ ការមិនជួល មិនត្រូវធ្វើឡើង ដោយ សំអាងលើហេតុផលទាក់ទងនឹងសហជីពឡើយ ។

ក្នុងសំណុំរឿងនេះ យោងតាមអង្គហេតុ និង ភស្តុតាង ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលរកឃើញថា ក្រុមហ៊ុន បានបញ្ចប់កិច្ចសន្យារបស់កម្មករនិយោជិត និងសម្រេចមិនបន្តកិច្ចសន្យា ដោយយោងលើលក្ខខណ្ឌពីរ: តម្រូវការ របស់ក្រុមហ៊ុនក្នុងការកែទម្រង់សេដ្ឋកិច្ចរបស់ខ្លួន ដែលត្រូវកាត់បន្ថយចំណាយ និងដើម្បីបង្កើនផលិតភាពការងារឱ្យ បានខ្ពស់ និង លទ្ធផលនៃការបំពេញការងាររបស់កម្មករនិយោជិត ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមិន បានទទួលភស្តុតាង ឬ ឯកសារជំទាស់របស់ភាគីកម្មករនិយោជិតទៅនឹងភស្តុតាងរបស់និយោជកឡើយ ក្រៅអំពី អំណះអំណាងរបស់ខ្លួន ដែលលើកឡើងក្នុងសវនាការថា ក្រុមហ៊ុនបានរើសកម្មករថ្មីចូលធ្វើការជំនួសពួកខ្លួន ក្រោយពេលសម្រេចបញ្ចប់ និងមិនបន្តកិច្ចសន្យាឱ្យខ្លួន ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត កម្មករនិយោជិតមិនបានបញ្ជាក់ឱ្យបាន ច្បាស់លាស់ថា មានការរើសអើងសហជីព ដោយរបៀបណានោះទេ ។ ក្នុងសវនាការ ភាគីនិយោជកបានបញ្ជាក់ថា ក្រុមហ៊ុនពិតជាបានរើសកម្មករនិយោជិតថ្មីសម្រាប់ផ្នែក IE/TST និង ផ្នែកឃ្នាំង ដោយហេតុថា កម្មករនិយោជិត

ដែលក្រុមហ៊ុនបានបន្តកិច្ចសន្យា បានលាយបំបែកការងារជាបន្តបន្ទាប់ ដូច្នេះ ដើម្បីបំពេញកងខ្វះខាតកម្លាំងការងារ ក្រុមហ៊ុនត្រូវរើសកម្មករក្រីក្រ ឧទាហរណ៍ដូចជា ផ្នែក IE/TST កម្មករនិយោជិត ដែលនៅមាន៤នាក់ ក្រោយ ពេលបញ្ចប់កិច្ចសន្យាលោក ម៉ឹម ជឿន និង កម្មករនិយោជិត ២នាក់ បានលាយបំបែកការងារ ។

តាមអង្គហេតុ និង ភស្តុតាង ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ការបញ្ចប់ និង ការមិនបន្តកិច្ច សន្យារបស់ភាគីនិយោជក ចំពោះកម្មករនិយោជិតក្នុងវិវាទមិនមានការរើសអើងនឹងសហជីពទេ ។

ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល សម្រេចបដិសេធការទាមទារ ឱ្យក្រុមហ៊ុនទទួលយកកម្មករនិយោជិត ចំនួន៩ នាក់ ដែលជាសមាជិកធម្មតា សកម្មជន និងសមាជិកគណៈកម្មការ សហជីព ចូលធ្វើការវិញក្នុងកិច្ចសន្យា ការងារមានទិរវេលាកំណត់មានរយៈពេល៦ខែ ។

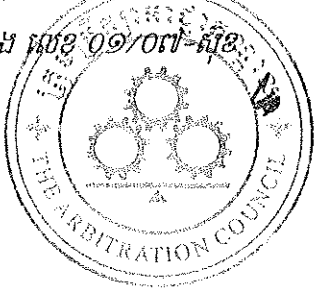
ចំណុចវិវាទទី២: សមាជិកសហជីពទាមទារកុំឱ្យក្រុមហ៊ុនមានការរើសអើងសហជីព

មាត្រា ១២ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ បានចែងថា “... គ្មាននិយោជកណាម្នាក់អាចយកបញ្ហា: ... ការចូលជាសមាជិកសហជីពកម្មករនិយោជិត ឬ ការធ្វើសកម្មភាពក្នុងសហជីព ដើម្បីជាលេសធ្វើសេចក្តីសម្រេចអំពី: ការជួល ..... ឬ ការផ្តាច់កិច្ចសន្យាការងារ .... ។.”

មាត្រា ២៧៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ឆ្នាំ១៩៩៧ ចែងថា “ត្រូវហាមឃាត់ចំពោះនិយោជកគ្រប់រូបមិន អោយយកការចូលរួមជាសមាជិករបស់សហជីព ឬ ការចូលរួមក្នុងសកម្មភាពរបស់សហជីពនៃកម្មករនិយោជិត ដើម្បីធ្វើការសម្រេចក្នុងការជ្រើសរើសឱ្យចូលធ្វើការងារ ..... និងការបណ្តេញចេញ ។”

ទាក់ទងនឹងខ្លឹមសារនៃមាត្រា១២ និងមាត្រា២៧៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារខាងលើ នៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលតែងតែពិចារណាលើការទាមទារជាក់លាក់របស់ភាគីកម្មករនិយោជិតដោយបកស្រាយថា មាត្រា១២ និង២៧៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារនេះ ហាមឃាត់និយោជកមិនឱ្យមានការរើសអើងសហជីព ឱ្យយក ហេតុផលនៃការចូលជាសមាជិកសហជីព ឬ ការធ្វើសកម្មភាពសហជីព ដើម្បីជួល ឬ ដាក់វិន័យ ឬ ផ្តាច់កិច្ចសន្យា ការងាររបស់កម្មករនិយោជិតរបស់ខ្លួនឡើយ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់ អាជ្ញាកណ្តាលលេខ ២៨/០៧-ដេ ហ្វាង ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី៣ និង លេខ ១២៣/០៧-អ៊ី ហ្វាមេន ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី១) ។

ទាក់ទងនឹងការចោទប្រកាន់និយោជកមានការរើសអើងសហជីព នៅក្នុងសំណុំរឿងមុនៗ ក្រុមប្រឹក្សា អាជ្ញាកណ្តាលបានកំណត់ថា ភាគីកម្មករនិយោជិតមានបន្ទុកផ្តល់ភស្តុតាងក្នុងការចោទប្រកាន់ថា និយោជករើស អើងសហជីព។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់អាជ្ញាកណ្តាល លេខ ៩៣/០៦-អេវីហ្វ្រិន ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី១ លេខ ១១២/០៦-វីវីវិច ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី១ និង លេខ ០១/០៧-ស៊ីខ ត្រឹម ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី១)។

ទាក់ទងនឹងភស្តុតាងនៃការរើសអើងសហជីព ជាទូទៅ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណាលើការឆ្លើយ បំភ្លឺនៅក្នុងសវនាការ និងធ្វើការពិនិត្យទៅលើភស្តុតាងដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសំណុំរឿង ដើម្បីកំណត់ថា មានការ រើសអើងសហជីពកើតមានឡើងដែរ ឬ ទេ ។ (សូមមើលសេចក្តីបង្គាប់លេខ ០៣/០៣-ក្នុង ហ្គា ហេតុផលនៃ សេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី១០, លេខ ១០/០៣-ហ្សាក់ស៊ិនតិច ហេតុផល នៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី៤ លេខ ១៩/០៤-ក្សាល កោះ ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី១ និង លេខ ១៧/០៧-ឆាម ថិចថាយ ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច ចំណុចវិវាទទី ១) ។

នៅក្នុងករណីនេះ នៅក្នុងសវនាការភាគីកម្មករនិយោជិតបានបញ្ជាក់ថា ការមិនបន្តកិច្ចសន្យារបស់កម្មករ និយោជិតចំនួន០៩នាក់ និងការផ្លាស់ប្តូរតួនាទីរបស់កម្មករនិយោជិតពួក ដែលជាសមាជិករបស់សហជីពកម្មករ និយោជិត ជាការរើសអើងសហជីព ហើយទាមទារឱ្យនិយោជកយប់រើសអើងសហជីព។ ហើយនិយោជកបញ្ជាក់ ថា ក្រុមហ៊ុនគ្មានការរើសអើងសហជីពទេ ចំពោះការផ្លាស់ប្តូរតួនាទី ពីស្បៀនឃ្នាំង មកជាកម្មករផលិត (Repro - ductive Worker) នេះ ដោយសារតែក្រុមហ៊ុនធ្វើកំណែទម្រង់ថ្មី ហើយក៏ដូចជា ដើម្បីរក្សាការងាររបស់ពួកគាត់ បន្តទៅទៀត បើមិនដូច្នោះទេ ពួកគាត់នឹងមិនត្រូវបានបន្តកិច្ចសន្យាការងារតទៅទៀតឡើយ។ ហើយចំពោះ កម្មករនិយោជិត ក៏ទទួលស្គាល់នៅក្នុងសវនាការដែរថា ក្រុមហ៊ុនបានធ្វើកំណែទម្រង់ថ្មីមែន។

ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល យល់ឃើញថា មិនមានការរើសអើងសហជីពទេ ចំពោះការផ្លាស់ប្តូរតួ នាទីរបស់កម្មករនិយោជិតផ្នែកស្បៀនឃ្នាំងទាំងពួកនោះទេ។

ម្យ៉ាងវិញទៀត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលកត់សំគាល់ឃើញថា កម្មករនិយោជិតមិនបានទាមទារជាក់ លាក់លើបញ្ហាណាមួយ ដូចជាការសុំឱ្យក្រុមហ៊ុនរក្សាតួនាទីដើមវិញ សម្រាប់កម្មករនិយោជិត ០៣ រូប ជាដើម។ ចំណែកករណីកម្មករនិយោជិត០៩រូប គឺជាមូលហេតុនៃការទាមទារនៅចំណុចទី១។

សរុបសេចក្តីមក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល បដិសេធការទាមទារកុំឱ្យក្រុមហ៊ុនមានការរើសអើងសហជីព ព្រោះមិនមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់បង្ហាញថា ក្រុមហ៊ុនមានការរើសអើងសហជីពឡើយ។

ចំណុចវិវាទទី៣: សមាជិកសហជីពកម្មករនិយោជិតទាមទារឱ្យក្រុមហ៊ុនទូទាត់ប្រាក់រំលឹកឡើងវិញ នៅពេលក្រុម ហ៊ុនបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារមានថិរវេលាមិនកំណត់

កម្មករនិយោជិតនៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ទាមទារឱ្យនិយោជក បង់ប្រាក់រំលឹកឡើងវិញ នៅពេលក្រុមហ៊ុន បញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារមានថិរវេលាមិនកំណត់។ តាមរយៈសារណារបស់កម្មករនិយោជិត ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩ បានបញ្ជាក់ការទាមទារ មានដូចតទៅ: (១) ទាមទារប្រាក់ជូនដំណឹងមុន តាមមាត្រា ៧៥ នៃច្បាប់ស្តី ពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ (២) ប្រាក់បំណាច់បណ្តេញចេញ១៥ថ្ងៃ ក្នុងមួយឆ្នាំនៃអតីតភាពការងារ ប្រសិនបើ ក្រុមហ៊ុន គិតថា ប្រាក់ដែលបានទូទាត់កន្លងមកជាប្រាក់ជំងឺចិត្ត តាមមាត្រា ៨៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ឬ (៣)

ប្រាក់បំណាច់សោហ៊ុយជីវិត ប្រសិនបើ ក្រុមហ៊ុនគិតថា ប្រាក់ដែលទូទាត់កន្លងមក ជាប្រាក់បណ្តេញចេញតាម មាត្រា ៩១ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧។ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលពិចារណាថា កម្មករនិយោជិតមានសិទ្ធិ ទទួលបានការទាមទារខាងលើនេះ ឬ ទេ?

តាមអង្គហេតុ នៅក្នុងចំណុចវិវាទទី១ និង អង្គហេតុនៅក្នុងចំណុចវិវាទទី៣នេះ ឃើញថា កម្មករ និយោជិតទាំងនាក់ ដែលធ្វើការទាមទារនៅក្នុងចំណុចនេះ ពេលចូលធ្វើការដំបូងជាមួយក្រុមហ៊ុនមានកិច្ចសន្យា ការងារជាប្រភេទកិច្ចសន្យាការងារមានទិរវេលាមិនកំណត់ តែក្រោយមក ត្រូវបានប្តូរពីកិច្ចសន្យាការងារមានទិរ វេលាមិនកំណត់ ទៅជាកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ទិរវេលា៦ខែ ចាប់ផ្តើមពីថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ និងត្រូវបញ្ចប់នៅថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៩។ ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា ទំនាក់ទំនងការ ងាររបស់កម្មករនិយោជិត និង និយោជកតាមរយៈកិច្ចសន្យាការងារមានទិរវេលាមិនកំណត់ ត្រូវបានកាត់ផ្តាច់នៅ ពេលប្តូរពីកិច្ចសន្យាការងារមានទិរវេលាមិនកំណត់ ទៅជាកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ទិរវេលា៦ខែ ដើម្បី ទទួលបានប្រាក់ឈ្នួល១៥ថ្ងៃ ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ តាមអតីតភាពរបស់កម្មករនិយោជិត ជាផ្លូវនឹងការប្តូរនេះ ។ ដូចនេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញ តាមអង្គហេតុ ទំនាក់ទំនងការងាររបស់កម្មករនិយោជិត ត្រូវបាន បញ្ចប់ដោយឆន្ទៈរបស់និយោជក ឬអាចនិយាយថា និយោជកបានបញ្ចប់កិច្ចសន្យាការងារមានទិរវេលាមិនកំណត់។ ហេតុដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា កម្មករនិយោជិតមានសិទ្ធិទទួលបានតាមច្បាប់ នៅពេលបញ្ចប់ កិច្ចសន្យាការងារមានទិរវេលាមិនកំណត់របស់ខ្លួន។

មាត្រា ១២០ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ចែងថា: "សិទ្ធិប្តឹងសុំបើកប្រាក់ឈ្នួលត្រូវផុតរលត់ក្នុងរយៈ បីឆ្នាំក្រោយពីថ្ងៃកំណត់បើកប្រាក់ឈ្នួល។ គណនេយ្យ ដែលស្ថិតនៅក្រោមការផុតរលត់សិទ្ធិនេះមាន : ប្រាក់ឈ្នួល សុទ្ធសាធ ប្រាក់បន្តបន្សំនៃប្រាក់ឈ្នួល និងគណនេយ្យទាំងអស់របស់កម្មករនិយោជិតដែលមានប្រភពចេញពី កិច្ចសន្យាការងារព្រមទាំងប្រាក់បំណាច់ដែលត្រូវបាន ក្នុងករណីដេញចោលផង។"

តាមមាត្រា ១២០ ខាងលើនេះ មានន័យថា សិទ្ធិប្តឹងសុំបើកប្រាក់ឈ្នួលត្រូវផុតរលត់ក្នុងរយៈបីឆ្នាំក្រោយ ពីថ្ងៃកំណត់បើកប្រាក់ឈ្នួល។ តាមអង្គហេតុ កិច្ចសន្យាការងារមានទិរវេលាមិនកំណត់របស់កម្មករនិយោជិតទាំង នាក់នេះ ត្រូវបានបញ្ចប់នៅក្នុងខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨ នៅពេលដែលពួកគេទទួលបានកិច្ចសន្យាការងារថ្មីជាប្រភេទ កិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ទិរវេលា៦ខែ នៅថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨។ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញា កណ្តាលយល់ឃើញថា កម្មករនិយោជិតនៅមានសិទ្ធិប្តឹងទាមទារប្រាក់បំណាច់ផ្សេងៗ ព្រោះមិនទាន់ហួសអាជ្ញាយុ កាលនៃបណ្តឹងទេ។

ក. ប្រាក់បំណាច់បណ្តេញចេញ

យោងតាមអង្គហេតុ និយោជកបានផ្តល់ផលប្រយោជន៍ជាប្រាក់ឈ្នួល១៥ថ្ងៃ ក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំតាម អតីតភាពការងាររបស់កម្មករនិយោជិត ពេលដែលប្តូរកិច្ចសន្យាការងាររបស់កម្មករនិយោជិត ពីកិច្ចសន្យាការងារ

មិនមានទិវរេលាក់ណាត់ ទៅជាកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ទិវរេលាក់ ។ ប៉ុន្តែនិយោជកមិនបានបញ្ជាក់ច្បាស់ថា វាជាប្រាក់បំណាច់បណ្តេញចេញ ឬ ជាប្រាក់សោហ៊ុយជីវិតនោះទេ ដោយនិយោជកគ្រាន់តែបញ្ជាក់ថា ប្រាក់ឈ្នួល ១៥ថ្ងៃក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ តាមអតីតភាពការងាររបស់កម្មករនិយោជិតនេះ ជាផ្លូវនឹងការប្តូរកិច្ចសន្យាការងារ នេះ ។ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលយល់ឃើញថា និយោជកមិនមានចេតនាផ្តល់ប្រាក់បំណាច់បណ្តេញចេញទៅ កម្មករនិយោជិតទេ នៅពេលប្តូរកិច្ចសន្យាការងារនោះ ។ មាត្រា ៨៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ឆ្នាំ១៩៩៧ ចែងថា៖

"ប្រសិនបើកិច្ចសន្យាការងារត្រូវបញ្ចប់ដោយឆន្ទៈរបស់និយោជកតែម្ខាង រឿងរ៉ាវដែលក្នុងករណីដែលកម្មករ និយោជិតមានកំហុសធ្ងន់ និយោជកត្រូវតែអោយទៅកម្មករនិយោជិតដែលខ្លួនបញ្ចប់ ក្រៅពីអត្ថប្រយោជន៍នៃ ការអោយដំណឹងមុនដូចមានចែងក្នុងផ្នែកនេះស្រាប់ នូវប្រាក់បំណាច់បណ្តេញចេញដែលមានកំរិតដូចតទៅ ៖

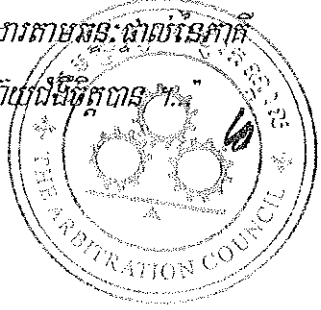
- ប្រាក់ឈ្នួល និងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំចំនួនដប់ប្រាំថ្ងៃចំពោះកម្មករនិយោជិត ដែលបានធ្វើការជាប់ជាសិទ្ធិ ចាប់ពីប្រាំមួយខែ ទៅដល់ដប់ពីរខែ ។
- ទិវរេលាក់ធ្វើការលើសពីដប់ពីរខែទៅ ប្រាក់បំណាច់បណ្តេញចេញត្រូវគណនាស្មើនឹងប្រាក់ឈ្នួល ព្រម ទាំងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំចំនួនដប់ប្រាំថ្ងៃក្នុងមួយឆ្នាំការងារ ។ ប្រាក់បំណាច់បណ្តេញចេញអតិបរមាមិន អាចលើសប្រាក់ឈ្នួល និងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំប្រាំមួយខែទេ ។ បើទិវរេលាក់ធ្វើការលើសពីមួយឆ្នាំ ហើយ មានប្រភាគទិវរេលាក់ធ្វើការចាប់ពីប្រាំមួយខែឡើង ត្រូវគិតស្មើនឹងមួយឆ្នាំពេញ ។..."

យោងតាមមាត្រា៨៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារខាងលើនេះ ប្រសិនបើកិច្ចសន្យាការងារត្រូវបញ្ចប់ដោយឆន្ទៈ របស់និយោជកតែម្ខាង រឿងរ៉ាវដែលក្នុងករណីដែលកម្មករនិយោជិតមានកំហុសធ្ងន់ និយោជកត្រូវតែឱ្យទៅកម្មករ និយោជិតដែលខ្លួនបញ្ចប់ នូវប្រាក់ឈ្នួល ព្រមទាំងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំចំនួនដប់ប្រាំថ្ងៃក្នុងមួយឆ្នាំការងារ ដល់កម្មករ និយោជិតដែលមានអតីតភាពការងារលើសពី១២ខែ ហើយប្រាក់បំណាច់បណ្តេញចេញអតិបរមាមិនអាចលើស ប្រាក់ឈ្នួល និងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំប្រាំមួយខែទេ ។ តាមអង្គហេតុ កម្មករនិយោជិតដែលនិយោជកបញ្ចប់កិច្ចសន្យា ការងារទាំង៩នាក់ សុទ្ធតែមានអតីតភាពការងារលើសពី១២ខែ ហើយនិយោជកមិនបានលើកឡើងថា ការបញ្ចប់ នេះ ដោយសារពួកគេប្រព្រឹត្តកំហុសធ្ងន់នោះទេ ។

ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសម្រេចឱ្យនិយោជក ត្រូវផ្តល់នូវប្រាក់បំណាច់បណ្តេញចេញ ដល់កម្មករ និយោជិត តាមអតីតភាពការងាររបស់កម្មករនិយោជិតម្នាក់ៗ ហើយប្រាក់បំណាច់បណ្តេញចេញអតិបរមា មិនអាច លើសប្រាក់ឈ្នួល និងប្រាក់បន្ទាប់បន្សំប្រាំមួយខែទេ ។

ខ. សោហ៊ុយជីវិត

មាត្រា ៩១ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ចែងថា៖ "ការរំលាយកិច្ចសន្យាការងារតាមឆន្ទៈផ្ទាល់នៃភាគី ណាមួយ ដោយគ្មានហេតុផលត្រឹមត្រូវនោះ អាចបើកសិទ្ធិឱ្យភាគីម្ខាងទៀតទារសសោហ៊ុយជីវិតបាន ។"

យោងតាមមាត្រា ៩១ នេះមានន័យថា កម្មករនិយោជិតមានសិទ្ធិទាមទារប្រាក់សោហ៊ុយជីវិត កាលណា ការរំលាយកិច្ចសន្យាការងារតាមឆន្ទៈផ្ទាល់នៃភាគីនិយោជក ដោយគ្មានហេតុផលត្រឹមត្រូវប៉ុណ្ណោះ ។ ប៉ុន្តែតាមអង្គ ហេតុ ការប្តូរកិច្ចសន្យាការងារ ពីកិច្ចសន្យាការងារមិនមានចិរវេលាកំណត់ ទៅជាកិច្ចសន្យាការងារដែលមាន កំណត់ចិរវេលាខែនោះ មិនមានភស្តុតាងដែលបញ្ជាក់ថា ធ្វើឡើងដោយគ្មានហេតុផលត្រឹមត្រូវនោះទេ ។

ដូច្នេះ កម្មករនិយោជិតមិនមានសិទ្ធិទាមទារសោហ៊ុយជីវិតទេ ។

គ. ប្រាក់ជូសការជូនដំណឹងមុន

មាត្រា ៧៧ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារឆ្នាំ១៩៩៧ ចែងថា៖ " ការរំលាយកិច្ចសន្យាការងារតាមឆន្ទៈនៃនិយោជក តែងកងគ្មានអោយដំណឹងមុន ឬ មិនគោរពតាមរយៈពេលនៃការអោយដំណឹងមុន តំរូវអោយនិយោជកចេញ ប្រាក់ទូទាត់ដល់កម្មករនិយោជិតមានចំនួនស្មើគ្នានឹងប្រាក់ឈ្នួល ហើយនិងអត្ថប្រយោជន៍គ្រប់ប្រភេទដែលកម្មករ និយោជិតត្រូវបានក្នុងរយៈពេលអោយដំណឹងមុន ដែលគេមិនបានគោរពត្រឹមត្រូវ ។ "

យោងតាមអង្គហេតុ កិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាមិនកំណត់ បានបន្តដោយកិច្ចសន្យាការងារដែលមាន កំណត់ចិរវេលាខែ ហើយមុននឹងធ្វើការប្តូរកិច្ចសន្យានេះ និយោជកបានធ្វើការជូនដំណឹងរួចរាល់ ហើយទើបធ្វើការ ប្តូរកិច្ចសន្យា ពីកិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាមិនកំណត់ ទៅជាកិច្ចសន្យាការងារដែលមានកំណត់ចិរវេលាខែ តាមការព្រមព្រៀងពីកម្មករនិយោជិត ដូចនេះ និយោជក បានអនុវត្តការជូនដំណឹងរួចរាល់ហើយ ហេតុនេះ កម្មករ និយោជិតមិនមានសិទ្ធិទាមទារប្រាក់ជូសការជូនដំណឹងមុននេះទៀតទេ ។

ចំពោះប្រាក់បំណាច់ជូសការឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ និង ប្រាក់ខែចុងក្រោយ កម្មករនិយោជិតមិនធ្វើការ ទាមទារទេ ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមិនពិចារណាចំណុចទាក់ទងនឹងប្រាក់បំណាច់ជូសការឈប់សម្រាក ប្រចាំឆ្នាំ និង ប្រាក់ខែចុងក្រោយទេ ។

សរុបសេចក្តីមក ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល សម្រេចបដិសេធការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ទាមទារ ប្រាក់សោហ៊ុយជីវិត និងប្រាក់ជូសការជូនដំណឹងមុន ។ ហើយបង្គាប់ឱ្យនិយោជក ផ្តល់នូវប្រាក់បំណាច់បណ្តេញ ចេញ ដល់កម្មករនិយោជិត តាមអតីតភាពការងាររបស់កម្មករនិយោជិតទាំង៩ នាក់ ។

ដោយសំអាងលើអង្គហេតុ ភស្តុតាង និង អង្គច្បាប់ ខាងលើ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលសំរេចចេញសេចក្តី បង្គាប់ដូចតទៅ៖

សម្រេច និង បង្គាប់

ចំណុចវិវាទទី១៖ បដិសេធការទាមទារ ឱ្យក្រុមហ៊ុនទទួលយកកម្មករនិយោជិតចំនួន ០៩ នាក់ ចូលធ្វើការវិញ ក្នុង កិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលាកំណត់មានរយៈពេល៦ខែ ។

ចំណុចវិវាទទី២: បដិសេធការទាមទារ កុំឱ្យក្រុមហ៊ុនមានការរើសអើងសហជីព ព្រោះមិនមានភស្តុតាងគ្រប់គ្រាន់
បង្ហាញថា ក្រុមហ៊ុនមានការរើសអើងសហជីពឡើយ ។

ចំណុចវិវាទទី៣:

- បង្គាប់ឱ្យនិយោជក ផ្តល់នូវប្រាក់បំណាច់បណ្តេញចេញ ដល់កម្មករនិយោជិត តាមអតីតភាពការងាររបស់កម្មករនិយោជិតទាំង៩ នាក់ ។
- បដិសេធការទាមទាររបស់កម្មករនិយោជិត ទាមទារប្រាក់សោហ៊ុយជំរើចិត្ត និង ប្រាក់ជូសការជូនដំណឹងមុន ។

ប្រភេទនៃសេចក្តីបង្គាប់ : សេចក្តីបង្គាប់មិនជាប់កាតព្វកិច្ច

សេចក្តីបង្គាប់នេះនឹងក្លាយជាស្ថាពរ បន្ទាប់ពីថ្ងៃជូនដំណឹងអំពីសេចក្តីបង្គាប់ចំនួន០៨ថ្ងៃ បើសិនជាមិនមានភាគីណាមួយដាក់ពាក្យជំទាស់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈតាមរយៈលេខាធិការដ្ឋាន នៃក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលក្នុងរយៈពេលនេះទេ ។

ហត្ថលេខារបស់សមាជិកក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីនិយោជក :

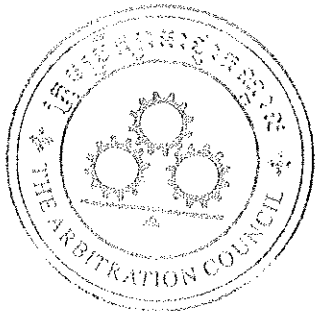
ឈ្មោះ : **លី តៃសេង**
ហត្ថលេខា: _____

អាជ្ញាកណ្តាលជ្រើសរើសដោយភាគីកម្មករនិយោជិត :

ឈ្មោះ : **អាន វិរៈ**
ហត្ថលេខា: _____

ប្រធានក្រុមអាជ្ញាកណ្តាល :

ឈ្មោះ : **គង់ ផល្លៈ**
ហត្ថលេខា: _____

ឧបសម្ព័ន្ធនៃសេចក្តីបង្គាប់ លេខ ៥៦/០៩-សាន់តិច

មតិខ័ណ្ឌ

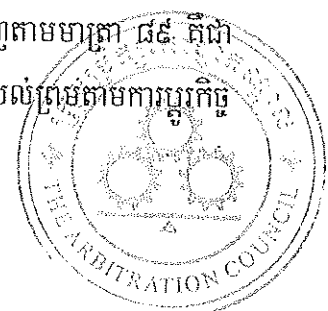
យោងតាមប្រការ ៣៧ ប្រកាសលេខ ០៩៩ សកបយ. ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០៤ របស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា នៅក្នុងសំណុំរឿងនេះ ខ្ញុំ អាជ្ញាកណ្តាលសី តែសេង ជាអាជ្ញាកណ្តាលក្នុងបញ្ជីឈ្មោះនិយោជក សូមធ្វើសេចក្តីជំនាស់នឹងហេតុផល និង ការសម្រេចចំណុចវិវាទទី៣ នៃសេចក្តីបង្គាប់លេខ ៥៦/០៩-សាន់តិច ដូចខាងក្រោម :

ហេតុផលនៃសេចក្តីសម្រេច

នៅពេលសវនាការ និង យោងលើឯកសារភស្តុតាង ដែលភាគីបានដាក់ជូនក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាល ខ្ញុំពិនិត្យឃើញថា ទំនាក់ទំនងការងាររវាងកម្មករនិយោជិត និង និយោជកត្រូវបានប្តូរជំនួសដោយកិច្ចសន្យាមាន ចិរវេលាកំណត់ តាំងពីថ្ងៃទី០១ ខែតុលា ឆ្នាំ ២០០៨ មកម្ល៉េះ ។ នៅពេលប្តូរកិច្ចសន្យា ភាគីនិយោជកយល់ព្រមបង់ ហើយកម្មករនិយោជិតបានព្រមទទួលយកប្រាក់ស្មើនឹងប្រាក់ឈ្នួលចំនួន ១៥ ថ្ងៃ សំរាប់អតីតភាពការងារចំនួនមួយ ឆ្នាំ ។

ខ្ញុំយល់ថា ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមិនត្រូវកំណត់ថា ការបញ្ចប់កិច្ចសន្យាមានចិរវេលាមិនកំណត់ខាងលើ ធ្វើឡើងដោយសារតែឆន្ទៈរបស់និយោជកតែម្នាក់នោះទេ បើទោះជាសំណើនៃការផ្លាស់ប្តូរប្រភេទកិច្ចសន្យាត្រូវ បានធ្វើដោយនិយោជកក៏ដោយ ។ កម្មករនិយោជិតមានសេរីភាពពេញលេញក្នុងការសម្រេចថា តើយល់ប្រមតាម ការផ្លាស់ប្តូរកិច្ចសន្យាការងារដែរ ឬ ទេ ។ ប្រសិនបើកម្មករពុំមានការយល់ព្រមទេ គេពុំមានសិទ្ធិទទួលបានប្រាក់ ឈ្នួលចំនួនស្មើនឹង១៥ថ្ងៃ ការងារ ហើយពុំត្រូវចុះកិច្ចសន្យាមានចិរវេលាកំណត់ ដើម្បីប្តូរប្រភេទកិច្ចសន្យាការងារ នោះទេ ។ ផ្ទុយទៅវិញ កម្មករនិយោជិតមិនត្រូវតែទទួលបានប្រាក់បន្ថែមចំនួន ១៥ ថ្ងៃទេ អ្នកខ្លះបានចរចាជាមួយ ក្រុមហ៊ុន ដើម្បីទទួលបានប្រាក់បន្ថែមលើសពី១៥ ថ្ងៃនោះទេ ហើយពួកគេក៏បានចុះកិច្ចសន្យាការងារមានចិរវេលា កំណត់ហើយដែរ ដើម្បីបន្តការងារទៀតផង ។ ក្នុងន័យនេះ ការប្តូរកិច្ចសន្យាខាងលើ គឺធ្វើឡើងដោយមានការ ព្រមព្រៀងគ្នារវាងនិយោជក និងកម្មករនិយោជិត ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលគួរគោរពតាមគោលការណ៍សេរីភាព នៃកិច្ចសន្យា ដែលជាគោលការណ៍មូលដ្ឋាននៃច្បាប់កិច្ចសន្យា ។

ដូច្នេះ ក្រុមប្រឹក្សាអាជ្ញាកណ្តាលមិនគួរបង្គាប់ឱ្យ និយោជកបង់ប្រាក់បំណាច់បណ្តេញចេញឡើយ ពីព្រោះ ក្នុងអង្គហេតុនៃករណីវិវាទនេះ ពុំមែនជាករណីបណ្តេញកម្មករនិយោជិតចេញពីការងារ តាមឆន្ទៈនិយោជក តាម មាត្រា ៨៩ នេះទេ ។ ការសម្រេចឱ្យនិយោជកទទួលខុសត្រូវបង់ប្រាក់បំណាច់បណ្តេញចេញតាមមាត្រា ៨៩ គឺជា ការដាក់កំហុសទាំងស្រុងលើនិយោជក នៅពេលដែលកម្មករនិយោជិតបានជ្រើសរើសយល់ព្រមតាមការប្តូរកិច្ច សន្យារួចហើយ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៩

អាជ្ញាកណ្តាល

លី តៃសេង

